

[Glistrup]

Derfor havde hr. Wilhjelm ikke ret i, at vi ikke gik til biddet med denne løsning. Han sagde, at vi lettede indkomstkatten, og det var forkert. Vi letter indkomstkatten af det, som ikke er nogen indkomst, de penge, dette forslag drejer sig om, nemlig det, der udbetales til hovedaktionæren i kraft af, at han skal betale formueskat af en fiktiv formue, som han ikke har nogen som helst forbrugsmulighedsrådighed over. Der siger vi bare, at det modstående beløb er det, der på papiret bogføres som indkomst, men som er penge, manden aldrig ser, fordi de skal videregives i samme moment til at betale formueskatten med. Vi siger, at denne indkomst, der ikke er nogen indkomst, ikke skal undergives indkomstbeskatning. Derfor var hr. Wilhjelm's analyse af forslaget aldeles forkert.

De 7 andre, som havde ordet for at kritisere forslaget, gjorde det ud fra andre synspunkter end SF og VS. Det var særlig tydeligt hos skatteministeren, hos hr. Anders Poulsen og hos hr. Arne Bjerregaard. De siger: ja men når vi ikke kan løse alle formueskatteproblemerne under ét, så skal vi skam heller ikke løse dette delproblem. Vi forlanger at få en helhedsløsning på disse spørgsmål. Ja men når man siger »alt eller intet« her, så får man intet, for det er helt oplagt, at der ikke er noget flertal i folketinget for den holdning, f.eks. skatteministeren og hr. Anders Poulsen har til formueskatten. Så skal vi bare halte videre med den ordning, vi har i øjeblikket. Særlig interessant var det at høre hr. Arne Bjerregaard sige, at han ikke vil have delløsninger på formueskatteområdet. Hvis der er nogen, der har medvirket til delløsninger på formueskatteområdet, så er det i allerhøjeste grad hr. Arne Bjerregaards parti ved den stribe af forslag, man har fået igennem i 1980 og i 1981.

Her er et helt specielt problem, der ganske klart koster i hundredvis, i tusindvis af arbejdspladser hvert evig eneste år, fordi de penge, der skulle bruges til at udbygge og udvikle arbejdspladser, skal gå til nogle fuldstændig fjollede bogholderitekniske transaktioner, og dette forslag går klart og tydeligt ud på lige præcis at løse det problem.

Skatteministeren har aldeles uret, når han antyder, at der vil opstå andre skævheder og urimeligheder, hvis man gennemfører dette forslag. Det vil der ikke, for dette forslag går kun på de mennesker, der har det ganske

særlige problem, at vores skattelovgivning er fejlkonstrueret, skruet forkert sammen, at der er nogle, nemlig hovedaktionærene, der skal betale med penge. Formueskatten er noget, som er nogle andres, nemlig aktieselskabets formue, og derfor må de penge, der skal bruges til at betale formueskat af aktieselskabets formue med, selvfølgelig komme fra aktieselskabet og ikke gå via noget som helst fiddelfut, idet man siger, at der pludselig opstår denne aldeles uvirkelige indkomst for hovedaktionæren. Det er det eneste, vi forsøger at hindre.

Så kommer hr. Bernhard Baunsgaard med den typisk radikale logik, eller mangel på samme, og siger: ja men hvad så med de aktionærer, der ikke betaler formueskat? Ja, de aktionærer, der ikke betaler formueskat, er ikke omfattet af denne problemstilling, og derfor er de lige så lidt dækket af lovforslaget som dem, der er barfodslæger i Mao-Kina, eller andre, der heller ikke har noget med sagen at gøre. Der kan selvfølgelig ikke være nogen som helst urimelighed i, at forslaget er tilpasset dem, der har det problem, det her drejer sig om, og ikke de mennesker, der ikke har det problem.

Hr. Lykketoft havde direkte uret, da han henviste til, at man jo har nedslag for fysiske erhvervsaktiver og andre lempelser. Ja men de gælder jo netop ikke i disse tilfælde. Nedslag for fysiske erhvervsaktiver er noget, man har indført for en anden gruppe, nemlig dem, der er personligt erhvervsdrivende. Derfor vil det lige stik modsat af at medføre skævheder og urimeligheder medføre ligheder og rimeligheder, når man siger, at nu skal også de, der er i den låste situation, som hovedaktionærer er, have det på den måde, at de ikke skal betale indkomstskat af noget, som ikke er indkomst for dem.

Hr. Lykketoft sagde videre, at han ikke havde nogen særlig medlidenhed med dem, der fik opbygget en formue i ly af aktieselskabskonstruktionen. Om den pågældende har fået opbygget en formue eller ej, viser sig den dag, hvor selskabet bliver likvideret, hvor selskabets ejendom bliver solgt, og hvor vi kan sige, om de 14 mill. kr., vurderingsmyndighederne har sat det til, virkelig er en rigtig værdiansættelse, eller, som det i masser af tilfælde går i praksis, om ejendommen måske kun er 800.000 kr. værd eller et eller andet mindre beløb. Hvis der virkelig er de